

День на паметъ свѣтла, що възкрѣсва чудни
Приказни видения — на смѣлцитѣ будни —
Мъченици святи, що за свободата
На Родина скъпа паднаха въ борбата!

День, въвъ който грѣятъ образитѣ чисти,
Образитѣ живи съ ореолъ лъчисти
На Светитѣ Братя — горди, вдъхновени
За духовенъ подвигъ предопредѣлени!

День великъ — прослава на великъ светитель
Първи нашъ апостолъ и първи учителъ —
Климентъ, — праотецътъ на наука родна,
Отдалъ си живота на целъ благородна!

День наролюбенъ, що въвъ Охридъ града
Руини припомватъ царствената сграда,
Що е огледално езеро красила
Съсъ будната стража на царъ Самуила!

Марко Прилепчанецъ съ коня Шарколия
Що лети стремглаво — хала и фурия
И въвъ споменъ носи изъ поля безбродни
Пориви безстрашни — пориви народни!

Жинзифовъ, Пърличевъ въ небесата модри
Рѣятъ се, витаятъ духове имъ бодри
И плетятъ вѣнцитѣ за чела победни
И на робство чакатъ тѣ деня последни!

Братята отъ Струга гледатъ ни умилно
И въ гърди подигатъ чувство мощно, силно
По Родина свидна — днесъ робиня клета,
Спомнятъ тѣ дълга ни, сочатъ ни завета!